

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Mo

Emne: Beil og brom.

Bygdelag: Skafvå

Oppskr. av: Gled Grindalen

Gard: Grindalen

(adresse): Kæstimm

G.nr. 59

Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja, slike føreb vart mykje nytta i gamal tid. Det vart kalla beil beilekoster, ris (søing v). Djørn er røpbygd.
2. Ein kalla det risa eller heule beileled.
3. Det var verleg i førkrupa om vi var ein risa (lunde brom) Beilekoster hadde ein eller to på tinnest om vinderen for småfot barn - og verleg gult. Dei flate og bar dei som heim heile tre og det dyri gnaga av dei - eller hogge av kvistene og bar dei inn.
4. Reidnapper ein helet nytta til i hunde ris (brom) er lauvhogg ~~spalt~~ ^{veid} Bladet kunde vera meir laungd og

- 5. Småpelt for helst dette foret,
men i forlenipa kjerne og. Dei
for det helst for seg (ikkei blanda)
- 6. For var lutekort vauler. No.
er han ikkei i bruk.
- 7. På langfredag skulde ein for
henta ris (kitt) på fastlands tjarka
- og ein måtte og helst beysa det
av med hendene. Ruckepu fekk og
ikkei, omna for den segen.
Pestuvor, fodd 1826, kjerne
og dette. For tid er det
ikkei i bruk.